

Πριν να ξεκινήσει ο στόλος των Αχαιών από την Τένεδο ή, κατ' άλλη εκδοχή, πριν καν αποπλεύσει από την Αυλίδα ή όταν οι Αχαιοί έφτασαν στην Τρωάδα, θεωρήθηκε σωστό να γίνει μια προσπάθεια να αποφευχθεί η αιματοχυσία. Έστειλαν πρεσβεία να προτείνει στους Τρώες να επιστρέψει ο Πάρης την Ελένη και τα κλεμμένα, οπότε όλα θα λύνονταν ειρηνικά. Πρέσβεις ορίστηκαν ο άμεσα ενδιαφερόμενος, Μενέλαος, και ο ικανός στα λόγια, Οδυσσέας. Οι δυο τους μπήκαν στην Τροία και φιλοξενήθηκαν στο σπίτι του Αντήνορα, ανιψιού του Πριάμου όπως ήδη αναφέρθηκε και μοναδικού από τους Τρώες που πίστευε ότι το άδικο βρισκόταν στην τρωική πλευρά.

Ορίστηκε συνέλευση για να αποφασίσει και κλήθηκαν οι δυο Αχαιοί να μιλήσουν σ' αυτήν. Ο Πάρης ένιωθε ότι κινδύνευε να χάσει την καλή του. Πήγε κι έπιασε τον Αντίμαχο, έναν από τους σεβαστούς της πόλης, τον μπούκωσε στο χρυσάφι και τον έπεισε να πάει με το μέρος του.

Στη συνέλευση, ο Μενέλαος και ο Οδυσσέας εξήγησαν ότι ο μόνος τρόπος να λήξει ειρηνικά η όλη ιστορία ήταν να επιστραφούν η Ελένη και τα κλεμμένα. Αργότερα, ο Αντήνορας θα διηγείτο στην Ελένη (Ιλιάδα, Γ 210 κ.ε., σε μετάφραση Ολγας Κακριδή Κομνηνού):

«Όταν οι δυο τους στέκονταν, ο Μενέλαος τον ξεπερνούσε στους φαρδείς ώμους* όταν όμως κάθονταν και οι δυο, πιο επιβλητικός ήταν ο Οδυσσέας. Όταν πάλι άρχιζαν να κλώθουν λόγια και σκέψεις μπροστά σε όλους μας, αλήθεια ο Μενέλαος μιλούσε τρεχάτα, λίγα βέβαια, αλλά με καθαρή φωνή* γιατί δεν ήταν πολύλογος ούτε έλεγε ανοησίες, μ' όλο που ήταν πιο νέος στα χρόνια. Κάθε φορά όμως που πεταγόταν πάνω ο πολύ συνετός Οδυσσέας, στεκόταν κι έβλεπε κάτω έχοντας καρφωμένα τα μάτια του στη γη, και το σκήπτρο του δεν το κουνούσε ούτε εμπρός ούτε πίσω, παρά το κρατούσε ακούνητο* θα έλεγες, ούτε λίγο ούτε πολύ, πως είναι κάποιος ανάποδος άνθρωπος και χαζός. Όταν όμως άρχιζε να βγάζει από το στήθος του φωνή δυνατή και λόγια που έμοιαζαν με χειμωνιάτικες τουλούπες χιόνι, δεν μπορούσε πια κανένας άλλος να παραβγεί με τον Οδυσσέα και τότε δεν μας έκανε εντύπωση να βλέπουμε το παρουσιαστικό του Οδυσσέα».

Όμως, τον λόγο πήρε ο Αντίμαχος και υποστήριξε με θέρμη τον Πάρη: Όχι μόνο δεν έπρεπε να επιστρέψουν την Ελένη και τα κλοπιμαία στους Αχαιούς αλλά χρειαζόταν και να τους τιμωρήσουν για το θράσος τους να στείλουν πρέσβεις και να εκβιάζουν με πόλεμο. Το σωστό ήταν να σταθούν στο πλάι του βασιλόπουλου και να σκοτώσουν τους απεσταλμένους

των Αχαιών. Αν εκτελούσαν τον Μενέλαο, δεν θα υπήρχε διεκδικητής κι όλα θα τέλειωναν εκεί.

Τους έπεισε. Είδαν κι έπαθαν να γλιτώσουν ο Μενέλαος και ο Οδυσσέας. Ο Αντήνορας κατάφερε να τους φυγαδεύσει. Όμως, ο Τρωικός πόλεμος ήταν αναπόφευκτος. Και οι γιοι του Αντίμαχου θα πλήρωναν με την ζωή τους την ασέβεια του πατέρα τους να ξεσηκώσει τους Τρώες θέλοντας να σκοτώσει πρεσβευτές, πρόσωπα ιερά.

(τελευταία επεξεργασία, 18 Ιανουαρίου 2022)